Dansk Armenier mission

December 2022

TEMA

Lys i Artsakh

100-tak

Ja, normalt hedder det jo 1000-tak, når man vil udtrykke en stor taknemmelighed. Så de 100-tak skyldes ikke, at taknemmeligheden ikke er stor. Tværtimod.

100-tak refererer til Dansk Armeniermissions 100 års jubilæum i år. Det blev markeret helt vidunderligt dejligt ved årsmødet i september i København. En dag, vi kan se tilbage på med stor glæde for DAM. Mange mennesker deltog i dagens festligheder, der bød på mange forskellige indslag af forskellig karakter. Men fælles for dem alle var, at de fortalte historien om mennesker, der har fulgt et kald til at fortælle evangeliet for det armenske folk, og armeniere har taget imod dette budskab.

Der blev ved festdagen kastet lys over historiens vingesus i den fælles missionshistorie, som danskere og armeniere deler. Alle indslag var fyldt af taknemmelighed til Gud over muligheder og velsignelser i evangeliets tjeneste. Og stærkt var det at høre den stærke betoning af de individuelle historier om mennesker, der rejste ud og om mennesker, der tog imod.

Og samtidig var det også fortællingen om rigtig mange mennesker her i Danmark, der på forskellig vis har bibragt DAM mulighederne i form af økonomisk støtte og ikke mindst af forbøn for arbejdet i Armenien.

100 års dagen blev en dag i taknemmelighed over fortiden - og deri en glædens kilde til frimodighed og lyst til fremtiden. Det blev også en festdag for et stykke kirkeligt arbejde i Guds store kirke.

Vi glæder os over de mange år Nané Khachatryan virkede i Armenien. Vi glæder os over, at da den tid skulle slutte, så stod Arshavir Kapoudjian klar til at tage over. Vi glæder os over, at det efter coronaår og krig nu igen er muligt at samle børnene i søndagsskolerne. Vi glæder os over, at der er planer om nye søndagsskoler inden længe. Vi glæder os over, at armeniere gerne vil uddannes og oplæres til at være søndagsskoleledere.

DAM er ikke noget stort missionsselskab. Men hver eneste arbejdstime og hver eneste krone, der indsamles og bruges i denne sammenhæng, går direkte til missionen, at hjælpe den armenske kirke med at lave søndagsskoler, så børn kan høre om Jesus.

1000-tak for enhver gave og forbøn og tjenstvillighed i 100 år. Tak for fællesskabet heri.

Michael Thomsen,
bestyrelsesformand

Lys i Nagorno-Karabakh

For præcis 1 år siden bragte vi en lille notits bagest i juleudgaven af magasinet. Overskriften var 'Lys i Nagorno-Karabakh'. Vores projektkoordinator Nane Khachatryan kunne med glæde meddele at en søndagsskole var startet i Nagorno-Karabakh. I bestyrelsen havde tanken været: Hvordan hjælper man bedst en befolkning der er mærket af følgerne af en krig? Svaret blev søndagsskoler! Nane tog til Nagorno for at få et møde med biskoppen om muligheden for at starte søndagsskolearbejde som et pionerprojekt. Biskoppen gav grønt lys, og hvad der er kommet ud af det indtil nu, vil vi gerne fortælle om i dette julenummer. Det startede i det små for et år siden. Fra 1.juli 2022 overtog Arshavir Kapoudjian stillingen som projektkoordinator og arbejdede videre med pionerarbejdet.

Sagt i korthed: Der er kommet 'Light to Kids' i Artsakh!

Artsakh – en anden betegnelse for Nagorno-Karabakh.

Derfor er dette temanummer fyldt med godt nyt.

God læselyst!
Redaktionen

Areas captured by Azerbaijan during the war

Areas ceded to Azerbaijan under the ceasefire agreement

Areas in Nagorno-Karabakh proper remaining under the control of Artsakh

Lachin corridor and Dadivank monastery, patrolled by Russian peacekeepers

Efter krigen mellem Armenien og Azerbaijan i efteråret 2020 kom landkortet til at se sådan ud. Der findes – som det ses på kortet – en lille smal korridor (lilla) fra Armeniens kerneland (pink) til Artsakh (orange).

Artsakh – et bibelland…

Af Arshavir Kapoudjian

For et år siden tog Dansk Armeniermission initiativ til at starte Light to Kids-søndagsskoler i regionen Artsakh – som af flere er kendt under betegnelsen Nagorno Karabakh.

Redaktionen har spurgt projektkoordinator Arshavir Kapoudjian om at fortælle områdets historie i korte træk og om det søndagsskolearbejde der er sat i gang.

Bibelland… Der kan ligge flere betydninger i 'bibelland'. Et land hvor Bibelen spiller en vigtig rolle menneskers liv? Et land hvor Bibelen historisk er blevet til? Et land hvor Bibelen engang har spillet en vigtig rolle og har sat historiske aftryk? Et land hvor der er behov for flere bibler? Lad os se…

Artsakh er navnet på det område som med en anden og måske mere kendt betegnelse kaldes Nagorno Karabagh. Nagorno betyder 'bjergrig' – Det bjergrige Karabagh. Artsakh er en lille del af en af de femten provinser som udgjorde det historiske Armenien. Men vigtigst: det var her kristendommens vugge stod i Armenien, det var her den første kristne skole i det 5. århundrede blev grundlagt af Sankt Mesrop Mashtots, opfinderen af det armenske alfabet, nemlig i Amaras i det østlige Artsakh, i Martuni regionen.

Artsakh er berømt for sine 1848 historiske monumenter, heriblandt Gandzasar Kloster som i det 14. århundrede var Catholicosat, dvs. hovedsæde for Den Armenske Apostolske Kirke, Dativank Kloster som er det center, hvor Sankt Thade allerede i det 1. århundrede prædikede vor herre Jesu Kristi gode nyheder, og Amaras Kloster hvor Sankt Grigoris, som var Gregor Lysbærerens barnebarn, er begravet i det 4. århundrede. Artsakh er et historisk bibelland.

Sovjettidens undertrykkelse

Under sovjet-æraen som begyndte den 5. juni 1921 blev Armenien inkorporeret som en provins i Sovjetunionen, og Artsakh-regionen blev sammen med Nakhijevan, en region mod sydvest med armenske indbyggere, på dekret fra

Moskva foræret som gave til nabolandet Azerbaijan. Derved mistede armenierne retten til at bestemme deres egen skæbne og tro.

En af søndagsskolelærerne udtrykker det sådan: 'I dag er vores samfund meget langt fra dets rødder, fra troen, fra kirken, fra de nationale og moralske værdier, og derfor står vi midt i dybe problemer. Vores ældgamle kristne nation har forladt sine kristne rødder, mistet sine kristne værdier og følger ikke Herrens sande veje. At blive afskåret fra disse rødder betyder at stoppe med at bære god frugt.'

Hvordan genopbygge befolkningens kristne identitet og tro? Er det muligt?

Søndagsskole-velsignelsen

Søndagsskolearbejdet er virkelig en velsignelse når det gælder at genskabe en kristen identitet. Et af de første frø blev sået af Dansk Armeniermission i Artsakhs Martakert kommune i 2021 for cirka et år siden i forbindelse med Armeniermissionens daværende projektkoordinator, Nane Khachatryans, besøg. Det begyndte hurtigt at gære sådan at det nu har fermenteret en ny dej. I dag, blot et år efter, findes der hele 31 søndagsskoler i Artsakh i kommunerne Martakert, Martuni, Askeran og Stephanakert! Det var kirken der tog bolden op og satte søndagsskoleundervisning i gang disse mange steder. Nu er der således – indtil

Det siger børnene

Jeg har besøgt Artsakh tre gange i forbindelse med oplæring og videreuddannelse af søndagsskolelærere og besøgte da et antal søndagsskoler og fik en snak med nogle af børnene.

Lyudmila Ishkanyan, 13 år, fortæller mig:

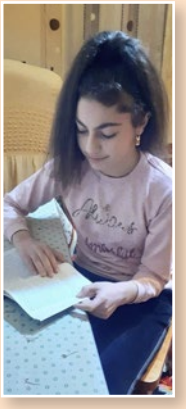

'Jeg elsker vores søndagsskole. Der skete noget mærkeligt samtidig med at jeg var begyndt i søndagsskolen. Jeg opdagede at jeg begyndte at være mere glad for andre mennesker. Jeg begyndte også at gå i kirke hver søndag, jeg begyndte faktisk, ja hvad hedder det, at elske min næste.'

Mesrop, 12 år, tilføjer:

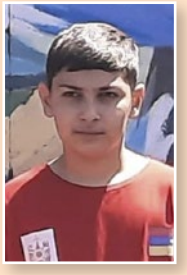

'Først gik jeg kun i søndagsskole fordi min mor sagde at jeg skulle. Men så blev jeg superglad for søndagsskolen, og nu kommer jeg fordi jeg elsker det. Før jeg var begyndt i søndagsskole, syntes jeg det var kedeligt at være til gudstjeneste i kirken, jeg kunne ikke holde ud at stå så længe, men nu kan jeg godt lide det. Jeg har lært Kristus at kende i søndagsskolen, og vi hører om helgenernes liv og om vores tro.'

Jeg er selv meget opmuntret over hvad børnene fortæller mig. Og her kan jeg bare give nogle eksempler. Det giver mig mod på at gøre mit yderste for den nye generation.

Det siger en søndagsskolelærer

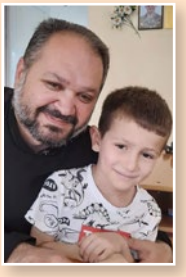

Under et af videreuddannelses-seminarerne for lærere sagde **Arthur Abrahamyan** som er matematiklærer:

'Som søndagsskolelærere er vi også i kontakt med forældrene. De ser en forandring og positiv udvikling i deres børns liv og væremåde, fortæller de. De oplever at børnene hviler mere i sig selv og bliver venligere og sødere mod andre. Jeg er overbevist om at søndagsskolen er stedet hvor den kommende generations kristne identitet i dag bliver formet.'

videre - omkring 850 elever og 62 lærere engageret i disse søndagsskoler. De fleste af lærerne underviser ud over kristendom i historie, litteratur, og nogle af dem i matematik og fysik.

Anna Avanesyan som er lærer i landsbyen Shosh, udtaler: 'Det var så nødvendigt at få åbnet søndagsskoler. De giver mulighed for at så Guds ord i sjæl og sind hos børnene. De deltager i søndagsskolesamlingerne med stor glæde, lytter til Guds ord, lærer sange og salmer. Søndagsskolearbejdet giver os mulighed for at svare på de spørgsmål som børnene ikke finder svar på andre steder. Min drøm og mit ønske er at hver landsby her får sin egen søndagsskole.'

Undervisning og håb

Jeg føler mig privilegeret ved at være en del af denne mission. Jeg er vidne til børnenes entusiasme og lærernes engagement. Jeg bemærkede også under seminarerne og den personlige kontakt med lærerne hvor ivrige de er til at lære en masse om Bibelen. Det var en glæde at erfare hvor passioneret de involverer sig i denne mission og opgave.

Da jeg gik i gang med at planlægge uddannelses-seminarer for Armeniermissions søndagsskoler, Light to Kids projektet, foreslog primaten, som er det åndelige overhoved for Den Armenske Apostoliske Kirke i dette stift, at alle cirka 60 søndagsskolelærere skulle deltage i disse seminarer. Det resulterede i at alle søndagsskoler nu følger det program for undervisningen som Armeniermissionen har udviklet, og som jeg tilbyder seminarer i for lærerne. Så det er vældig opmuntrende og bekræftende.

Artsakh er historisk set et bibelland. Nu er der levende kontakt til historien. Jeg ser der er glæde ved Bibelen igen efter en lang og drøj periode med undertrykkelse. I Bibelen er der håb for både børn og voksne og deres hverdagsliv, for folket og for evigheden.

Arshavir underviser børn i Light to Kids-søndagsskole i Artsakh

Moving **Gospel**

Dansk Armeniermissions projektkoordinator siden 1. juli i år har en fortid i projektet 'Moving Gospel'. Vi er interesseret i at blive lidt klogere på hvad der genner sig i denne betegnelse… moving … bevæge – Gospel … evangelium… Er det evangeliet der bevæger? Eller er det nogen der bevæger sig ud med evangeliet? Eller er det begge dele?

Arshavir, du har flere gange nævnt et projekt du kalder 'Moving Gospel'. Vil du gerne forklare hvad det går ud på?

- Ja, Det Armenske Bibelselskab kører et projekt som kaldes Moving Gospel. Det startede i 2004. Det går ud på at bringe evangeliet ud til de fjernest beliggende landsbyer i Armeniens grænseegne.

- I startfasen blev det sponsoreret af Det Danske Bibelselskab, og jeg blev ansat som dets første leder. I dag er jeg stadig engageret i denne mission med at bringe Guds ord til de fjerneste landsbyer.

Hvordan foregår det?

- Indtil nu har vi nået at besøge 105 landsbyer. Det foregår som samlinger hvor både bedsteforældre, forældre, lærere, lokale myndighedspersoner, præster, kirkeligt ansatte og børn er til stede.

- I fire år har vi også arbejdet med tæppevævning og dukkefremstilling i vores program for at gøre det mere attraktivt. På den måde tager vi os af 'hele mennesket', så både krop, sjæl og ånd bliver opbygget.

- Vi forsøger at undervise i Jesu lignelser, underberetningerne og Jesu Kristi lære i det hele taget på en måde så det har at gøre med børnenes daglige liv og hverdagserfaringer. Sådan at skabe forbindelse mellem Bibelen og hverdagslivet, det tror jeg er den rigtige måde at undervise børn i kristendom og tro.

Hvad er forskellen på projektet Moving Gospel og Light to Kids?

- Jeg kan faktisk ikke se nogen forskel på dem, hvis jeg skal være ærlig. De er to sider af samme sag. Der er kun geografien til forskel. Moving Gospel retter sig mod de fjerneste landsbyer – Light to Kids og søndagsskolerne i det hele taget er ikke specielt optaget af at nå ud i grænseegnene.

- De børn og forældre som deltager enten i Moving Gospel eller i søndagsskoleprojektet er meget taknemlige for det arbejde der bliver gjort for dem. Når det gælder Moving Gospel vil jeg sige, at i udkantsområderne har de et særligt behov for at få styrket selvfølelsen. Og jeg har også set at det faktisk sker. Børn og forældre får styrket oplevelsen af at de har værdi. De oplever sig ikke marginaliseret når de mærker, at nogen rejser til deres sted og viser dem omsorg. Og denne omsorg kommer fra Guds ord, som har sine rige kilder i Bibelen.

Er der noget du vil fremhæve som gør dig særlig glad i dit arbejde som 'ordets budbringer'?

Uden betænkningstid svarer Arshavir:

- Det gør mig så glad at betragte Bibelen som 'Bogen om det Sande Liv'.

Og så vil jeg sige: at opleve hvordan hvert besøg er en glædelig begivenhed i landsbyen, særlig for børnene. De imødeser vores besøg med stor forventning og er spændt på hvad de kommer til at lære gennem dagens samling. ■

Interviewer:
Merete Bandak

Interviewer:
Arshavir Kapoudjian

Gode vidnesbyrd **fra Artsakh**

Det var pinligt at slå korsets tegn

'Jeg hedder Tatevik. Jeg er 9 år. Det er mit andet år i søndagsskolen. Jeg er virkelig glad for at gå i søndagsskole. Jeg har fået mange venner her, rigtig gode venner. Jeg har lært at Herrens ord er det første og vigtigste i verden. Jeg har lært at bede så det ikke bare er noget min mund siger, men jeg forstår det. Jeg har lært Gud at kende. Jeg har altid syntes det var pinligt at bede og slå korsets tegn, men sådan er det ikke nu. Nu beder jeg med stor kærlighed, og jeg beder allerede hver dag.

Jeg synes mine søndagsskolelærere er søde. Vi snakker om mange ting sammen. Jeg kan godt se det ikke er i orden at være jaloux og at bagtale andre. Jeg er i gang med at prøve at lære de ti bud udenad.

Jeg kunne godt tænke mig at vores søndagsskole blev rigtig stor med rigtig mange elever. Min mor og far er også glade for søndagsskolen for de siger jeg er blevet meget sødere efter jeg er begyndt i søndagsskole.'

Tatevik Sargsyan
elev

At lære troen at kende på en ny måde

'Vi er i gang med andet år af Light to Kids-søndagsskoleprogrammet i Artsakh. Jeg er lærer for den ene af de to søndagsskoleklasser lige ved siden af katedralen i Stepanakert. 8-12-årige børn lærer bibelhistorie her, de lærer trosbekendelsen og Den Armenske Kirkes hellige traditioner. Det sker en gang om ugen. Sammen med denne åndelige side af undervisningen har vi praktiske aktiviteter, tegner, laver forskellige slags håndarbejde og lege.

En af eleverne havde sine små tvillingesøskende med i søndagsskole. De var så glade for at være med, de lærte noget, fik nye venner også blandt lærerne, så nu har de fået lov at deltage i undervisningen selv om vi allerede har rigtig mange elever i klassen.

I klassen har vi meget forskellige elevtyper. Vi tager hensyn til den enkelte elev så der er forskellige opgaver, aktiviteter og lege. På den måde forsøger vi at indgyde kærlighed og lyst til at leve efter Guds vilje i børnene.

Ud fra forældrenes og børnenes reaktioner forstår vi at det her program er mere end lidt tilfældig undervisning. De lærer troen og Bibelen at kende på en ny måde. De begynder at

Sofia Babayan underviser i Light to Kids-søndagsskole i Artsakh

deltage i gudstjenester om søndagen. De siger at deres opførsel derhjemme ændrer sig. Børnene fortæller åbenhjertigt om deres åndelige erfaringer og spørger hvad der er rigtigt og forkert for at høre vores mening. Her kan børnene stille spørgsmål om alle områder af livet, både til lærerne og til hinanden. Man kan mærke at de glæder sig til næste møde i søndagsskolen.

Hvis der var noget, jeg skulle ønske mig, så var det at have et lokale med bedre muligheder for at lave de forskellige aktiviteter vi har gang i. Det er svært når man ikke har muligheder for

> **Her kan børnene stille spørgsmål om alle områder af livet**

at opbevare de produktioner børnene er i gang med at fremstille fra den ene gang til den næste. Det ville også være rart at have en computer og en projektor så vi kunne se undervisningsfilm og tegnefilm med åndeligt indhold.'

Sofia Babayan
lærer

Jeg kunne godt tænke mig et bedre lokale

'Søndagsskoler er allerede blevet tro, kærlighed og engagement, og de er blevet en salgs gode venner for os. Vores søndagsskole viser os Guds ord på en ny måde og hjælper os med at leve et værdigt kristenliv.

Jeg ser frem til lørdag når jeg skal møde mine venner, høre søster Sofia fortælle os spændende bibelhistorier og bede og kommunikere med Gud.

Jeg kunne godt tænke mig hvis vi kunne være i et lokale hvor vi bedre kunne se film og snakke om de film vi ser med vores venner. Sådan et lokale hvor vi bedre kan lave vores forskellige aktiviteter og høre kristen musik og lege.

Suren Gasparyan
elev

Af Anna-Kathrine Thunbo Pedersen

Ny guidebog **til søndagsskolearbejdet**

Et nyt undervisningsmateriale til DAMs søndagsskoler i Armenien har set dagens lys: en *metodologisk manual* – eller på godt dansk: guidebog til undervisning. Forfatteren er Suzanna Sargsian, der er uddannet psykolog og siden august er tilknyttet søndagsskolearbejdet og My Planet som pædagogisk konsulent.

Suzanna Sargsian trækker på sin psykologiske og pædagogiske erfaring, når hun i bogens forord skriver, at børnenes leg er en måde at udforske verden på. Legen påvirker barnets generelle mentale udvikling og hjælper det med at bearbejde social erfaring.

I forhold til læring i søndagsskolen har legen også en pædagogisk betydning. Suzanna Sargsian ser bibelhistorier som opdragende, undervisende og udviklende læring i sig selv, og den legende tilgang, der præger guidebogens aktiviteter, hjælper børnene med at lære og anvende Bibelens sandheder i deres eget liv. Aktiviteterne hjælper børn til at lytte mere omhyggeligt til bibelhistorierne, når de får mulighed for at lege historiernes indhold ind.

I Armenien glæder søndagsskolelærerne sig meget over guidebogen og ser frem til at bruge den.

GUIDEBOGEN

- Materialet er udgivet af Charitable Danish-Armenian Mission, DAMs lokale afdeling i Armenien
- Udgivelsen er støttet økonomisk af Department of Christian Education i det armenske bispedømme i Canada
- Guidebogen indeholder tekster og billeder til aktiviteter, børnene kan lave i relation til 32 forskellige bibeltekster
- Indholdet er målrettet børn i 6-7 års-alderen

Det er stadig for børn

For 100 år siden blev nogle mennesker i Danmark dybt berørt af beretninger om armenske børn på flugt og Dansk Armeniermission så dagens lys d. 21. maj 1922 under navnet Industrimissionen til Armenien.

Armeniermissionen er stadig for børn. Både i Libanon og Armenien. Vi støtter skolen i Bourj Hammoud i Beirut, Libanon, og søndagsskolearbejdet Light to Kids og handikapgruppen My Planet i Armenien.

Vi fortsætter visionen om at genopbygge det armenske folks kristne identitet ved at vise Guds kærlighed til børnene.

Vil du hjælpe os?

En julegave til Dansk Armeniermissions arbejde kan gives på følgende måder:

MobilePay: 72105
Bankoverførsel: Reg. nr: 0994 Kontonr: 9007415

Ønsker du skattefradrag for din gave, kan du oplyse navn og adresse i forbindelse med donationen.

Suzanna Sargsian, psykolog og forfatter til ny guidebog, her sammen med My Planet-børnene i DAM-lejligheden

KOLOFON

Kontor og økonomi
Dansk Armeniermission
Katrinebjergvej 75
8200 Århus N.
tlf. 86 16 63 00
armenien@privat.dk

Konto
Registreringsnummer: 0994
Kontonummer: 9007415

Mobilepay
72105

Bestyrelse
Michael Thomsen (formand)
Ny Harløsevej 11
3320 Skævinge
Tlf. 29 37 16 83 · mtho@km.dk

Merete Bandak
Mikkel Bandak
Ingrid Bjerre
Hanne Frøkjær-Jensen
Anna-Kathrine Thunbo Pedersen
Jørgen Sejergaard
Michael Thomsen
Mona Krøgh Westh

Medarbejder i Armenien
Arshavir Kapoudjian
akapoudjian@yahoo.com

Den armenske evangeliske kirke i Grækenland
Armenian Evangelical Church
Odos Lamias 30
Palea Kokkinia, Piraeus
Greece
Præst: Vicken Cholakian

Redaktør af bladet
Merete Bandak
mebandak@gmail.com
tlf. 30 20 47 52

Layout & tryk
Videbæk Bogtrykkeri A·S

Afsender: DAM, Katrinebjergvej 75, 8200 Århus N

PP
POST DANMARK
POST

Glædelig **jul**

Af Jørgen Sejergaard

Den kristne kirke fejrer Jesu fødsel, fordi han er anderledes end alle mennesker på jorden. Baggrunden er det brogede menneskeliv. Selv om livet rummer mange glæder for de fleste, så viser tilværelsen sig ofte fra sin barske side. Heroverfor har menneskene altid søgt svar på, hvad meningen med livet er. Mennesker har altid drømt om og søgt hjælp i lidelsen, trøst i døden, håb i håbløsheden, barmhjertighed mod skyldige - især, når man selv er skyldig - men det er meget begrænset, hvad vi har fundet. Budskabet i de store religioner og filosofier er, at du skal hjælpe dig selv. Religioner og filosofier stiller moralske anvisninger og forskellige teknikker til rådighed, men frelsen afhænger som regel af ens egne anstrengelser. Sådan var tilstanden, da Jesus blev født. Når et menneske har anstrengt sig til det yderste og alligevel kommer til kort, så er der ikke noget håb.

Barnet er både Marias søn og Guds søn – både menneskebarn og guddommelig

Beretningen om Jesu fødsel bringer noget nyt ind i verden, som menneskene ikke har kendt før. Med ham kommer der ikke kun, hvad menneskene har drømt om, men mere end som så. I begyndelsen var der kun et lille nyfødt drengebarn. Men allerede ved hans fødsel sender Gud besked om, hvem han er, og hvad hans mission er. Gud sender sine himmelske sendebud, englene, til nogle fattige hyrder, som så bliver hans jordiske sendebud. Beskeden er kort og klar: *I dag er der født jer en frelser.* Det er barnets mission. Han skal redde os fra vores nød. *Han er Kristus, Herren*. Det er hans identitet. Kristus er den frelsende konge, som Gud havde lovet jøderne at sende, ikke kun som frelser for dem, men for alle. Herren er Guds eget navn, navnet Jahveh. Barnet er både Marias søn og Guds søn - både menneskebarn og guddommelig. Menneskene har altid søgt opad eller udad uden at finde andet end Guds uforståelige magt og tilværelsens uforståelige blanding af godt og ondt. Jesu fødsel handler om, at Gud søger nedad eller indad, ned til og ind til os. Han kommer ikke som et iskoldt filosofisk princip eller en række moralske krav, men som en levende person, personen Jesus Kristus. Guds himmelske sendebud lovpriste Gud ved Jesu fødsel, og da hyrderne vendte hjem til marken efter at have set barnet i krybben, lovprste de også Gud. Festen for Jesu fødsel vil drage os ind i den samme glædelige lovsang: Tak og ære være Gud, som har ført sit løfte ud og til syndres salighed sendt sin kære søn herned.